

## Arrest

nr. 128 785 van 4 september 2014  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Myanmarse nationaliteit te zijn, op 15 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. FOUBERT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***"A. Feitenrelaas***

*Volgens uw verklaringen zou u een Rohingya afkomstig uit Shetar, Maungdaw, Arakan in Myanmar zijn. Toen u drie jaar oud was, zou u samen met uw ouders Myanmar hebben verlaten omdat er veel problemen waren voor Rohingya. Julie zouden naar Bangladesh gegaan zijn. U en uw familie zouden minder dan een jaar in een vluchtelingenkamp hebben verbleven. Vervolgens zou uw vader een huis gehuurd hebben voor u en uw familie. U zou niet geaccepteerd worden in Bangladesh. Toen u zeven of acht jaar oud was, zouden u en uw familie in het huis van een zekere Mamun te Noakhali (Bangladesh) gaan wonen zijn. U en uw moeder zouden als huishoudhulp gewerkt hebben voor Mamun. In 2010 zouden u en uw vader voor twee dagen teruggekeerd zijn naar Myanmar om een*

identiteitskaart voor u op te halen. In 2012 zou Mamun u verteld hebben dat het beter was dat u Bangladesh verliet. Mamun zou uw reisweg bekostigd hebben. Op 14 februari 2012 zou u Bangladesh hebben verlaten. Te voet, per auto en per vrachtwagen zou u via India, Pakistan, een paar moslimlanden en Europese landen naar België gekomen zijn. U vroeg in België asiel aan op 11 juni 2012.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een roze identiteitskaart.

## **B. Motivering**

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiaire Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Er kan immers geen geloof worden gehecht dat u een Rohingya bent die afkomstig is uit Myanmar. Hoewel u verklaarde reeds als kind Myanmar verlaten te hebben, mag er van u toch minstens enige kennis van uw volk verwacht worden. **In eerste instantie** dient opgemerkt te worden dat u, uitgezonderd de hoofdstad van Myanmar en uw geboorteplaats, niets afweet van uw herkomst. Er kan en mag verwacht worden dat u zich op zijn minst zou hebben geïnformeerd naar de situatie voor Rohingya en uw eigen afkomst gezien de precarie situatie voor Rohingya's. Zo kent u geen namen van Rohingya vluchtelingenkampen, ofschoon u bijna u hele leven in Bangladesh zou verbleven hebben (zie gehoorverslag CGVS p.7). Men kan aannemen dat u toch wel hoorde van namen van kampen. U kon niets vertellen over repatriëringprogramma's, wat nochtans een constante angst vormt voor de Rohingya's in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.7). U kende ook geen namen van Rohingya organisaties (zie gehoorverslag CGVS p.7). U kon niets vertellen over de geschiedenis van de Rohingya (zie gehoorverslag CGVS p.8). Nochtans zouden uw ouders u hebben verteld over de Rohingya maar u kwam niet verder dan dat de Rohingya geen documenten en geen verblijfstitel hebben (zie gehoorverslag CGVS p.7). U zou Rohingya begrijpen maar u zou het niet spreken, u zou het een beetje geleerd hebben van uw ouders (zie gehoorverslag CGVS p.4). Het CGVS vroeg u dan ook welke woordjes u kent in het Rohingya maar u kon het niet spontaan aangeven, enkel als het CGVS u daarover een specifieke vraag stelde (zie gehoorverslag CGVS p.8). Dit kan wijzen op ingestudeerde kennis. Behalve Shetar kende u geen andere steden of dorpen in de buurt van uw dorp van herkomst of in Myanmar (zie gehoorverslag CGVS p.11). Dit is merkwaardig gezien u beweerde samen met uw vader in 2010 terug naar uw dorp van uw beweerde herkomst te zijn gereisd (zie gehoorverslag CGVS p.10 en p.11). Het is ook bevreemdend te noemen dat uw vader u niet meer zou hebben verteld over uw afkomst behalve waar uw woning was (zie gehoorverslag CGVS p.11). U vertoonde ook een gebrekkige interesse in uw afkomst, u zou zelf weinig tot niets hebben opgezocht over de Rohingya of over Myanmar (zie gehoorverslag CGVS p.11 en p.12). Gezien uw gebrekkige kennis en interesse mag er getwijfeld worden over uw beweerde Rohingya afkomst.

**Ten tweede** legde u een roze identiteitskaart voor die zou moeten aantonen dat u een Rohingya bent die afkomstig is uit Myanmar (zie document 1, groene map). Zo zou u in 2010 samen met uw vader naar Myanmar zijn teruggekeerd om deze identiteitskaart te bemachtigen (zie gehoorverslag CGVS p.9 en p.10 en p.11). U kon niet aangeven waar precies u deze kaart hebt verkregen of wie u deze kaart heeft uitgereikt (zie gehoorverslag CGVS p.9 en p.10). Volgens u kunnen enkel Rohingya's deze roze identiteitskaart verkrijgen en de Birmezen niet (zie gehoorverslag CGVS p.10). Deze roze identiteitskaart dient volgens u om uw herkomst uit Myanmar te staven maar hierbij moet worden opgemerkt dat dit document net aantoonde dat u geen Rohingya kunt zijn. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij uw administratieve dossier is gevoegd blijkt immers dat in 1982 een nationaliteitswet werd uitgevaardigd die het staatsburgerschap aan Rohingya's onttrekt (zie document 2, blauwe map). Uit de informatie toegevoegd aan uw dossier blijkt dat de roze identiteitskaarten die vanaf 1989 werden ingevoerd enkel worden uitgereikt aan "burgers". Het onderscheid tussen de verschillende categorieën burgers werd vastgelegd in de wet van 1982. Dat u als Rohingya, die in principe niet over de nationaliteit beschikt en geen burger kan zijn, aldus over een roze identiteitskaart zou beschikken is onmogelijk. Bijgevolg kan worden besloten dat dit document dat u voorlegde ter ondersteuning van uw afkomst uit Myanmar niet authentiek is. Deze vaststelling wordt versterkt door het feit dat er een correctie werd aangebracht op het document (zie document 1, groene map).

Daar er gezien bovenstaande vaststellingen geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering dat u een Rohingya zou zijn, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw reden tot vlucht uit Bangladesh (u beweerde als Rohingya een moeilijk leven te hebben in Bangladesh).

Gezien bovenstaande vaststellingen dient dan ook opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie geloofwaardig te maken of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

*Het door u voorgelegde document werd hierboven besproken.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Verzoekschrift**

#### **2.1.1. Middelen**

Uit de toelichting bij zijn enig middel leidt de Raad af dat verzoeker de materiële motiveringsplicht geschonden acht in samenlezing met de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

### **2.2. Beoordeling**

#### **2.2.1. Bevoegdheid**

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

#### **2.2.2. Vluchtelingenstatus**

De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Om de hierna volgende redenen kan immers geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

Verzoeker beweert een Rohingya te zijn uit Myanmar en zou op 3-jarige leeftijd dat land verlaten hebben omdat zijn bevolkingsgroep er vele problemen kenden. Verzoeker zou van dan af in Bangladesh gewoond hebben en zou slechts één keer teruggekeerd zijn naar Myanmar in 2010 om een identiteitskaart af te halen. Verzoeker zou Bangladesh hebben verlaten omdat hij daar als Rohingya niet werd geaccepteerd. De commissaris-generaal achtte aan dit relaas geen geloof gezien verzoeker zijn beweerde afkomst als Rohingya uit Myanmar niet kon staven met elementaire achtergrondkennis en hij bovendien een vervalst identiteitsdocument had voorgelegd.

In zijn verzoekschrift wijt verzoeker zijn gebrekkige kennis aan het feit dat hij met zijn ouders zijn afkomst nooit heeft besproken en dat hij de weinige kennis die hij wel bezit wel degelijk via zijn ouders heeft vernomen. Verzoeker zou, behalve met zijn ouders zelf, nooit met enige andere Rohingya in aanraking gekomen zijn. Verzoeker volhardt in zijn bewering Rohingya te zijn uit Myanmar en bevestigt nogmaals zonder geldige verblijftitel in Bangladesh verbleven te hebben en daardoor te vrezen aldaar te worden *"gerepatrieerd naar een kamp of gedood"*. Aangaande het vervalste identiteitsdocument dat hij voorlegde merkt verzoeker op dat daaruit blijkt dat hij wel degelijk Rohingya is, gezien enkel staatsburgers over een echte identiteitskaart kunnen beschikken.

Verzoekers uitleg kan niet overtuigen. Uit het gehoorverslag blijkt afdoende dat verzoeker zijn beweerde herkomst niet kan staven met een minimale achtergrondkennis. Zo is afdoende gebleken dat verzoeker de taal van de Rohingya niet kan spreken (gehoorverslag p. 4). Dit is onverzoenbaar met zijn bewering tot de leeftijd van drie jaar bij de Rohingya te hebben verbleven in Myanmar en daarna door zijn ouders,

die eveneens van Rohingya-afkomst zouden zijn, opgevoed te zijn. Behalve dit gegeven bleek verzoeker evenmin op de hoogte van de vluchtelingenkampen waar de Rohingya verblijven, van hun organisaties, noch wist hij aan te geven wanneer de repatriëringscampagnes plaatsvonden, hoewel deze een constante vrees vormen voor de Rohingya's. Verzoeker geeft verder blijk van een bijzonder gebrekkige geografische kennis over zijn beweerde regio van herkomst, hetgeen weinig verenigbaar is met zijn bewering in 2010 naar daar te zijn gereisd om een identiteitskaart te bekomen. Tot slot is gebleken dat het vervalste stuk waarmee verzoeker zijn Rohingya-afkomst uit Myanmar wenst te staven, een identiteitskaart betreft die voor de Rohingya niet beschikbaar is. Verzoeker onderneemt geen poging om één van bovenvermelde vaststellingen te ontkrachten met enig objectief argument, doch beperkt zich tot het minimaliseren van de vaststellingen in de bestreden beslissing en het bevestigen van zijn eerdere verklaringen, hetgeen niet afdoende is om de motieven van de bestreden beslissing die allen steun vinden in het administratief dossier op afdoende wijze te weerleggen.

Gezien verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij een Rohingya uit Myanmar is, kan geen geloof gehecht worden aan zijn asielrelaas, dat gebaseerd is op de discriminatie en uitbuiting die de Rohingya in Bangladesh ondervinden.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

### 2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn werkelijke afkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming, waaronder ook de subsidiaire beschermingsstatus, correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn beweerde herkomst, een Rohingya uit Myanmar. Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hen rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). De onmogelijkheid om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen, is derhalve toe te schrijven aan het doen en (na)laten van verzoekers zelf.

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER